U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **M. Y.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2006, č. j. 46 Az 61/2005 - 16,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 30. 8. 2005, č. j. OAM-1215/VL-10-BE07-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán neudělil stěžovateli azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň vyslovil, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora uvedené usnesení krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, bylo stěžovateli doručováno na adresu místa pobytu v P. s. B. – J. Stěžovatel nebyl v den doručení usnesení zastižen, a proto byla písemnost dne 31. 3. 2006 uložena u pošty. Stěžovatel si písemnost v úložní době nevyzvedl, a proto je třeba za den doručení považovat pondělí 10. 4. 2006 ve smyslu ustanovení § 50c odst. 1 a odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), dle kterých byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl, nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

V daném případě byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu, tj. pondělí 10. 4. 2006. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 24. 4. 2006. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Stěžovatel podal kasační stížnost ze dne 2. 5. 2006 osobně prostřednictvím podatelny krajského soudu až dne 10. 5. 2006 a Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu